

I. A. ΣΟΥΤΣΟΣ

Ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐσεβάσθη καὶ ἠγάπησεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀπῆλθεν αἰφνιδίως ἀφ' ἡμῶν. Οὐδέποτε εἶδομεν νὰ ἐκδηλωθῇ τοιοῦτον αὐθόρμητον αἶσθημα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης παρ' ἡμῖν, ὅπως ἐπ' ἀφορμὴ τοῦ θανάτου τοῦ **Γεωάννου Σούτσου**. Ποικίλαι συμπτώσεις περιστάσεων καὶ ιδιοτήτων συνετέλουν εἰς τὸ ἑκτακτον γόητρον τοῦ ἀνδρός. Ἀνήκων εἰς γέννη ἠγεμονικά καὶ ἔνδοξα, ἥτο τύπος μετριοφροσύνης καὶ ἀδόλου φιλελευθερίας. Ἡ εἰλικρίνεια, ἡ προσήνεια, ἡ γλυκύτης, ἡ ὑψὲς ὅλας τὰς ἐπόψεις ἀρετὴ αὐτοῦ ἦσαν παροιμιώδεις. Ὡς ἐπιστήμων, ὑπῆρξεν ὁ ἀληθὴς μύστης τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ ἔθνει. Τρεῖς γενεαὶ ἀφθόμως ἠντιλῆσαν τὰ νάματα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀπὸ διαυγοῦς πηγῆς. Μέχρι τελευταίας δὲ αὐτοῦ πνοῆς εἰργάσθη τὸν καλὸν ἀγῶνα.

Ἡμεῖς χαρακτηρίζοντες ἀπλῶς τὸν καθ' ὅλα ἑκτακτον ἄνδρα, ὅστις μετέστη ἀφ' ἡμῶν, δὲν θέλομεν ἐπιχειρήσει οὔτε τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ, οὔτε τὴν ἀνάλυσιν τῶν συγγραμμάτων του. Πενθοῦντες μετὰ οὐμπαντος τοῦ ἔθνους τὴν στέρξιν μακαρίζομεν αὐτὸν συνάμα, διότι ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ ὑπῆρξε πράγματι ὁλβιος, ὅπως διετύπου τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν ἢ σοφίαν τοῦ Σόλωνος.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δὲν γνωρίζομεν τί λέγει ὁ κ. Κοκκίδης, εἶνε ὅμως βέβαιον, ὅτι ἔχομεν καλοκαίρι. Οἱ ἐπενδύται τίθενται εἰς ἀπομαχίαν ὡς ἀχρηστα πλέον σκεύη, τὰ ἀλεξιθρόγια ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀλεξηλίων, τίθενται εἰς ἐνέργειαν τὰ φίμωτρα καὶ ἀρχεται γενικῶς ἡ κυριαρχία τῆς φάλας. Τὰ δύο τελευταῖα ἄς χρησιμεύσωσι καὶ ὡς ἀστυνομικὴ εἰδοποίησις πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

✱

Περίεργον ὅμως! Ἡ ἀνοιξὶς μᾶς ἦλθε συνοδευομένη καὶ μετὰ τινος πολιτικῆς ζωηρότητος. Παρητήθη ὁ Βίσμαρκ, δὲν ὠμίλησε διὰ μακρῶν ὁ κ. Βαλσαμάκης καὶ ὁ «Μιαούλης» ἐξοπλισθεὶς ἀποστέλλεται — βεβαίως μὲ ἐνφραγίστους διαταγὰς, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰ τουρκικὰ σκάφη εἰς τὰ Κύθηρα. Πλεῖστοι τὴν πολιτικὴν ταύτην ζωηρότητα εὐρισκousιν ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν τῆς καταλαβούσης ἡμᾶς ζέστης.

✱

Ἐὰν γράψωμεν μίαν παρατήρησιν διὰ τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἣτις κατασκευάσθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ

τῶν ἐκεῖ φίλων του δὲν εἶνε ὑποθέτομεν κίνδυνος νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς εἰκονοκλάσται.

Ἡ εἰκὼν κατασκευάσθη εἰς μέρος ἔνθα κυριεῦον χρῶμα εἶνε ἡ μαυρίλα. Λοιπὸν ταῦτο δὲν εἶνε πολὺ κακὸν σημεῖον διὰ τὰς μελλούσας ἐκλογὰς;

✱

Πρὸ τῆς εἰκόνας:

— Τοῦ μοιάζει πολὺ... νομίζεις, πῶς θὰ μιλήσῃ...

— Θὰ μιλήσῃ; Τρέξε γὰρ νὰ γλυτώσωμε.

✱

Μὰ τί κάμνει τέλος πάντων αὐτὴ ἡ ἐταιρία τῶν μονοπωλίων!

Ὀλόκληροι πόλεις στεροῦνται ἐντελῶς πετρελαίου, ἄλλαι δὲ ἔχουσι τοιοῦτο χειρίστης ποιότητος. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἡ Κυβέρνησις ἀπαντᾷ:

— «Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς (πατρ)ελεήσῃ!»

✱

Ἐπὶ τέλους ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὀριστικῶς ν' ἀφαισιωθῇ εἰς τὴν περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων. Τὸ πρῶτον αὐτῆς μέτρον ἦτο ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ὀπλοφορίαν καὶ νὰ κατὰσχῃ ὅλα τὰ ὅπλα ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον παραβῆ τὴν διαταγὴν τῆς. Τὸ δεῦτερον μέτρον θὰ εἶνε νὰ ἐκθέσῃ αὐτὰ εἰς τὸ δημοπρατήριον πρὸς πώλησιν.

✱

Παραλείφθην περὶ τοῦ θανάτου τοῦ «Συλλόγου».

Ὁ κείμενος ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἢ ἐκπνεύσει περιέπτυξε τὸν κύλινδρον τοῦ πιεστηρίου του καὶ ἀνέκραξεν: «Ἀποθανήτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἄλλων φύλλων.»

Ἄξιος

ΕΝ Τῇ ΒΟΥΛῃ

Νομίζομεν ὅτι ἡ μόνη ἐργασία τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ εἶνε ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ δι' αὐτὴν θὰ πληρωθῶσι τὰ ἐξόδα τῆς ἐκτάκτου ταύτης συνόδου. Ἄλλην ἐργασίαν δὲν βλέπομεν ἐκτὸς ἐὰν καὶ ἡ ἀδιάκοπος παραγωγὴ μαργαριτῶν τοῦ κ. Βαλσαμάκη ἦτο εἰς ἐκ τῶν σκοπῶν τῶν συγκαλεσάντων τὴν ἑκτακτον σύνοδον.

✱

Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ αὐτοῦ ἄς ἐξακολουθήσωμεν ἐπ' ὀλίγον. Ἀπελπισθεὶς ἐκ τῶν ἄλλων θεμάτων ὠμίλησε